

δλίγους τούτους στίχους, ἵνα ἐκπληρώσω πρὸς αὐτὸν, ὡς μαθητῆς, τὸ ἱερὸν χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης.

Μέγα μέρος τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἀπολαῦον ἀνέσειός τινος ὑπὸ τὴν ἐπεικῆ κυβέρνησιν τοῦ Καρᾶ-Ὀσμᾶν-Ὀγλοῦ, ἤρξατο αἰσθανόμενον τὴν ἀνάγκην ἐκπαιδεύσεως ἐκτενεστέρας, ἢ διανοητικῆ δὲ αὐτῆ ἀνάπτυξις ἐμελλε νὰ γείνη ὑπὸ τινος πτωχοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Ὁ Βενιαμὴν γεννηθεὶς ἐν Μιτυλήνῃ, μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, μετέβη εἰς Ἰταλίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἵνα τελειοποιηθῆ ἐν τοῖς πανεπιστημίσις τῆς ὠραίας ἐκείνης χώρας. Ὡς γεννηθεὶς ἐκ πτωχῶν γονέων, μόλις ὠκονόμει τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὥστε ἄλλος νέος Κλεάνθης διῆγε βίον εὐτελεῖ θαλπόμενος ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι ἐμελλέ ποτε νὰ ἀποθῆ χρήσιμος πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ. Ἐπέστρεψε λοιπὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολὺ προωδευκῶς ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμασι. Τὰ αὐστηρὰ ἦθη αὐτοῦ, ἀξία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος, ὃν εἶχεν, ἢ ἀπάθεια καὶ ἡ ἔξοχος σωφροσύνη ἀπετέλουν πολὺ τιμιωτέρας τὰς μοναδικὰς καὶ ποικίλας αὐτοῦ γνώσεις.

Σχεδὸν ἀπέναντι τῆς ὠραίας νήσου Μιτυλήνης, ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἔκειτο